

Presó de Soto del Real, 7 de febrer del 2019

Estimadíssim Pepe, enyorat!

La teva carta és una alenada de força dies abans del judici al Suprem. En tenim moltes ganes, t'ho asseguro. Sabem que és una oportunitat immillorable per acusar la vulneració de drets de l'Estat i defensar les llibertats de tots.

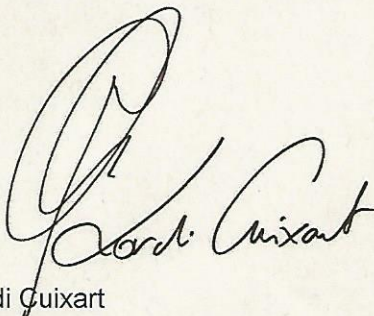
Hem caminat a espatlles de gegants, i això ens dona un coratge immens. El camí fet per tants que ens heu precedit en la lluita, en circumstàncies infinitament pitjors, és avui el millor exemple. Hem après a perdre la por, i ara no hi pot haver cap sentència que ens faci renunciar a l'exercici de la desobediència civil per fer efectius els drets que trepitgen les lleis injustes.

Ens fem nostres les paraules d'Angela Davis: "cal deixar d'acceptar les coses que no podem canviar, per canviar les coses que no podem acceptar". I així sabem que, si ens guiem per la fortalesa dels principis de pau, el futur que anhelem arribarà. Ho demostra la bonica història del parc de la insubmissió de Navarra. En el fons som uns afortunats, Pepe, perquè tenim una oportunitat immillorable de lluitar pel que és just. Sense esperar res a canvi ni demanar renúncies a ningú, i amb l'únic objectiu de construir un futur de llibertat i esperança per a tothom.

No amaguem els sacrificis personals i familiars que comporta tot això, però m'agrada molt llegir com les conviccions et van permetre transformar les dificultats de trasllats i condemnes en determinació. Com després del periple entre Cartagena i el Sàhara estaves encara més preparat que al principi. Amb aquesta mateixa actitud i confiança entomem el present. Ho devem a les generacions que ens han precedit i a les que vindran.

El regal més gran que pots fer als altres és l'exemple de la teva pròpia vida, deia Bertolt Brecht. Per això avui et dono unes gràcies infinites pel mestratge i la dignitat, Pepe. Per la solidaritat, per ser-hi sempre i per no defallir. Per compartir la tendresa i la força insubornable de la no-violència. Pels teus missatges als pares i a tants bons amics que també ens fan arribar la seva escalfor. Hem aconseguit fer de la repressió un exercici impressionant de generositat col·lectiva, i tot això té sentit perquè ho fem plegats i perquè ens fa ser millors persones.

Serenor, confiança i coratge. "Hem nascut per ser lliures i no soldats", sempre endavant!

Jordi Guixart
President d'Òmnium Cultural

